

„Det er altsaa virkelig Tilfældet? ... Og med Eybert, ikke sandt?“

„Derom har De ikke Ret til at spørge,“ sagde hun, idet hun rejste sig, og gik nu bort. — Som ramt af et Hjerneslag blev Per siddende paa Bænken og stirrede udtryksløst efter hende.

Ude paa Terrassen sad Fru Salomon og Aron Israels to smaa, tykke, borgerlig gemytlige Søstre; de kaldte paa Jakobe, da hun kom forbi, men hun lod, som om hun ikke hørte det, og gik op paa sit Værelse. Saasnart hun her var kommen indenfor Døren, trak hun Handsken af og trykkede Haandbagen mod sine Kinder for at fornemme, om de brændte. Hendes Bryst bølgede; Knæene dirrede under hende. At noget saadant skulde overgaa hende! Hun følte sig som En, der lykkelig var undsluppen en dødelig Fare. ... Hurtig og ubehersket skilte hun sig af ogsaa med den anden Handske og med sin Hat og kastede det altsammen hen paa Sengen med et Udtryk, som om hun befriede sig for noget smudsigt. Ganske udmattet sank hun saa ned i sin Lænestol. — Godt, at det nu var overstaaet, og at hun ikke skulde se ham mere! Hun lukkede Øjnene og trykkede Haanden mod Siden. Aa, denne vilde Hjertebanken! Hvor hun kendte den igen! Hvor mange stormfulde Timer, hvormegen kummerfuld Lykke den hamrede tilbage i hendes Erindring!

I sin Skamfuldhed søgte hun at forklare sig denne Betagethed af en hende fremmed og usympatisk Mand derved, at det slet ikke var ham selv, men alene de Minder, han vakte, der gød Uro i hendes Sind. For at bortjage Billedet af Per lod hun Fortidens store Skygger drage sig forbi, gennemlevede alle sine gamle Lidenskaber lige fra den første Gang, hun som en lille trettenaars Pige følte denne smertelige Vellyst under det venstre Bryst, og til hendes sidste skæbnesvangre Skuffelse, der havde faaet hendes Hjerte til at lukke sig som en bortstødt Haand, der knyttes.

Men nu lød Gongongen til Middag. Hun foer op og saae paa sit Ur. Der var virkelig gaaet næsten to Timer. — Og Eybert, som sikkert ventede dernede! Hun tog sig til Panden og blev stille. *Ham* havde hun i disse Timer ikke en eneste Gang haft i sine Tanker!

Formiddagens Gæster var forlængst gaaet. Der var kun nogle af Fødselsdagsbarnets unge Veninder; desuden Kandidat Balling og Aron Israel med sine Søstre. Den første kresede